Dünya barışı İslâmın hakikatleriyle mümkün

Evet, nasıl ki eski zamanda İslâmiyetin terakkîsi, düşmanın taassubunu parçalamak ve inadını kırmak ve tecavüzatını def’ etmek silâh ile, kılıç ile olmuş; istikbalde, silâh, kılıç yerine, hakikî medeniyet ve maddî terakkî ve hak ve hakkaniyetin manevî kılıçları düşmanları mağlûp edip dağıtacak.
Biliniz ki bizim muradımız, medeniyetin mehasini ve beşere menfaati bulunan iyilikleridir. Yoksa medeniyetin günahları, seyyiatları değil. Ki ahmaklar o seyyiatları, o sefahetleri mehasin zannedip, taklit edip malımızı harap ettiler ve dini rüşvet verip dünyayı da kazanamadılar.

Medeniyetin günahları iyiliklerine galebe edip, seyyiatı hasenatına râcih gelmekle, beşer iki Harb-i Umûmî ile iki dehşetli tokat yiyip, o günahkâr medeniyeti zîr ü zeber edip, öyle bir kustu ki yeryüzünü kanla bulaştırdı. İnşaallah istikbaldeki İslâmiyetin kuvvetiyle, medeniyetin mehasini galebe edecek, zemin yüzünü pisliklerden temizleyecek, sulh-u umûmîyi de temin edecek.

Evet, Avrupa’nın medeniyeti fazilet ve hüda üstüne tesis edilmediğinden, belki heves ve heva, rekabet ve tahakküm üzerine bina edildiğinden; şimdiye kadar medeniyetin seyyiatı hasenatına galebe edip ihtilâlci komitelerle kurtlaşmış bir ağaç hükmüne girdiği cihetle; Asya medeniyetinin galebesine kuvvetli bir medar, bir delil hükmündedir. Ve az vakitte galebe edecektir.

Acaba istikbale karşı, ehl-i iman ve İslâm için, böyle maddî ve manevî terakkiyata vesile ve kuvvetli, sarsılmaz esbab varken ve demiryolu gibi istikbal saadetine yol açıldığı halde, nasıl me’yus olup ye’se düşüyorsunuz ve âlem-i İslâmın kuvve-i maneviyesini kırıyorsunuz? Ve yeis ve ümitsizlikle zannediyorsunuz ki “Dünya herkese ve ecnebilere terakkî dünyasıdır; fakat yalnız bîçare ehl-i İslâm için tedennî dünyası oldu” diye pek yanlış bir hataya düşüyorsunuz. Madem meylü’l-istikmal (tekemmül meyli) kâinatta fıtrat-ı beşeriyede fıtraten derc edilmiş; elbette beşerin zulüm ve hatasıyla başına çabuk bir kıyamet kopmazsa, istikbalde hak ve hakikat âlem-i İslâmda nev-i beşerin eski hatîatına keffaret olacak bir saadet-i dünyeviyeyi de gösterecek inşaallah.

Evet, bakınız, zaman hatt-ı müstakim üzerine hareket etmiyor ki, mebde’ ve müntehası birbirinden uzaklaşsın. Belki küre-i arzın hareketi gibi bir daire içinde dönüyor. Bazen terakkî içinde yaz ve bahar mevsimi gösterir, bazen tedennî içinde kış ve fırtına mevsimi gösterir.

Her kıştan sonra bir bahar, her geceden sonra bir sabah olduğu gibi, nev-i beşerin dahi bir sabahı, bir baharı olacak inşaallah. Hakikat-i İslâmiyenin güneşiyle, sulh-u umûmî dairesinde hakikî medeniyeti görmeyi rahmet-i İlâhiyeden bekleyebilirsiniz.

Tarihçe-i Hayat, s. 104-105

LÛGATÇE:

esbab: Sebepler.

fıtrat-ı beşeriye: İnsan yaratılışı; insan tabiatı.

mehasin: Güzellikler, iyilikler.

me’yus: Ümitsiz.

râcih gelmek: Üstün gelmek.

sefahet: Dinen yasak olan zevk ve eğlenceler.

seyyiat: Fenalıklar, kötülükler.

sulh-u umûmî: Genel barış, dünya barışı.

tedennî: Gerileme.

tekemmül: Olgunlaşma, mükemmelleşme, kemale erme.

terakkî: İlerleme, gelişme.

terakkiyat: Yükselişler, ilerlemeler.

yeis: Ümitsizlik.

zîr ü zeber etmek: Darmadağın etmek, alt üst etmek.